

Prekentekest: Mark 4,26-32

Jesus sa: "Slik er det med Guds rike: En mann har sådd korn i jorden. Han sover og står opp, det blir natt og det blir dag, og kornet spirer og vokser opp; hvordan det går til, vet han ikke. Av seg selv gir jorden grøde: først strå, så aks og til sist modent korn i akset. Så snart grøden er moden, svinger han sigden; for høsten er kommet."

Han sa: "Hva skal vi sammenligne Guds rike med? Hvilken lignelse skal vi bruke? Det er som sennepsfrøet. Når det legges i jorden, er det mindre enn noe annet frø i verden, men når det er sådd, vokser det opp og blir større enn alle andre hagevekster og får så store grener at fuglene under himmelen kan bygge rede i skyggen mellom dem."

Prekentekest i dag handler om Guds rike. Jesus forteller to liknelser. Den siste handler om hvordan Guds rike vokser og brer seg ut i verden, den første handler om kraften i Guds ord.

Vi begynner med den første liknelsen. En mann har sådd korn i jorden. Etter en lang arbeidsdag går han hjem og legger seg. Han er ikke agronom og vet ingen ting om hva som skjer inne i kornet. Likevel kan han snart se med sine egne øyne at noe har skjedd. Kornet spirer, det vokser ut en spire som strekker seg oppover mot lyset, og det vokser ei rot som får feste og næring i god jord. Om en tid bærer akset modent korn. Dette er noe alle kornbønder vet at skjer. Det eneste de trenger å gjøre er å så og vanne. Resten skjer av seg selv.

Dette er en liknelse om Guds rike. Såkornet er et bilde på Guds ord som forkynnes. Vi omgir oss med en flom av ord hver eneste dag. Dere som går på skolen leser side opp og side ned med lekser, mange av oss leser aviser, vi ser på TV og hører på radio og snakker sammen. Ord, ord, ord, en flom av ord som går inn gjennom det ene øret og ut gjennom det andre. Det hender vel også at tenåringsforeldre konstaterer det samme når de snakker til sine unge; – nå må du huske å ..., har du gjort ditt og datt! Men hører de etter?

Mange har vel i stille stunder sukket oppgitt og tenkt, – skulle ønske ord kunne utrette mirakler. Men kan de det? Det er nettopp her vi er ved tekstens kjerne. Jesu liknelse lærer oss at ord kan utrette mirakler, men det er ikke hvilke som helst ord det dreier seg om. I leseteksten fra Hebreerbrevet leste vi: *"Guds ord er levende og virkekraftig og skarper enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom til det kløver sjel og ånd, marg og ben, og dømmer hjertets tanker og planer."* Hebr 4,12.

Et tveegget sverd har to egger. På samme måte er Guds ord to ord. Det ene er loven som vi kjenner fra de ti bud, og over alt der Guds ord stiller krav til oss. Loven dømmer oss. For den viser at det er en veldig avstand mellom de kravene Gud stiller til oss, og det livet vi lever gjennom våre tanker, våre ord og det vi gjør. Den som tar Guds ord inn over seg, kan slik oppleve Guds ord som et sverd som stikker helt inn til sjelen, og dømmer hjertets innerste tanker og planer.

I media den siste uka, har vi vel alle fulgt med på hvordan det gikk med Karla Faye Tucker. Bilder av den 38 år gamle kvinnen med et ansikt og en fremtreden som utstrålte vennlighet og mildhet, har berørt mennesker over hele verden. Hun ble dømt til døden for grusomme drap på to mennesker. I tretten år har hun ventet på sin dødsstraff. Natt til onsdag ble hun henrettet med gift i den amerikanske delstaten Texas. Ingen ville benåde henne.

Gjennom verdenspressen har vi denne uka fått del i hennes vitnesbyrd. Hun startet sitt liv i slummen, et liv som ble preget av prostitusjon og heroinbruk fra 12-års alderen, og som førte til dobbeltdrapene. I fengselet har hun møtt Jesus og blitt en kristen. Hun fortalte selv hun var blitt en annen. Da hun ble spent til benken i dødsammeret, og gift ble sprøytet inn, da var enkemannen etter et av hennes to ofre til stede bak en glassvegg, forteller journalistene. Hun vendte blikket mot ham og bad enda en gang om tilgivelse for den forbrytelsen hun i sin tid hadde gjort. Der etter gav hun sitt siste Kristus-vitnesbyrd: *"Jeg drar nå for å stå ansikt til ansikt med Herren Jesus"*, hvor på hun sovnet fredelig inn i troen på sin Frelser.

Hvordan var det mulig at et menneske som hadde gjort så mye grusomt i sitt liv, og som på mange måter var ødelagt av sin oppvekst og fortid, kunne bli et nytt menneske, totalt forvandlet? Tilfellet Karla Tucker er ikke enestående. Det finnes mange som i likhet med henne har fått livet sitt forvandlet. Det har blitt sådd et korn. Guds ord har blitt sådd ut. Det har slått rot og troen har begynt å spire. Guds ord er et tveegget sverd, for å bli i bildet fra Hebreerbrevet et øyeblikk. Guds ord har trengt inn med lovens krav. Og loven dømmer. Hun har sett seg skyldig.

Men sverdet har to egger. Den andre eggen er evangeliet. Evangeliet sier: Det livet du skulle ha levd, det livet har Jesus levd for deg. Den straffen du skulle ha sonet, den straffen sonete Jesus for deg. I bytte med ditt liv og din synd, vil Jesus gi deg sitt liv og sin rettferdighet. I Karla Tuckers liv og for tusener på tusener av mennesker, har Jesus kommet inn og gitt en ny start og et nytt liv. Det frir ikke fra ens eget ansvar til å gjøre opp i forhold til samfunnet og andre mennesker. Men det befri i forhold til det som er langt viktigere; Guds dom på den siste dag. Karla Tucker møtte ingen nåde hos guvernøren, men som kristen møter hun en nådig Gud.

Guds ord kom til vår verden for å skape forandring. *"Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss,"* slik gjengir Johannesevangeliet julens budskap, *"alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn."* Så ett er Jesus og Ordet, at når et Gudsord blir sådd og slår rot i et menneske, da er det Jesus som tar bolig i mennesket, han skaper tro ved sin Ånd, og han har makt til å forandre. Derfor er Guds ord ganske annerledes enn alle andre ord. Guds ord har en spirekraft i seg som langt overgår vår forstand og fantasi. Guds ord er og vil alltid være Åndsbårne ord. Når disse spres i vinden og forkynnes er det Den Hellige Ånd som bærer dem, når Guds ord treffer et menneske hjemme, da er det Den Hellige Ånd som taler og skaper liv.

Vi må, som bonden i Jesu liknelse, undres over den forandringen det som blir sådd kan skape. Vi forstår ikke hvordan det går til, vi konstaterer bare at forvandlingen har skjedd.

Mange av oss har bestandig levd et alminnelig bra og ordnet liv. Det er derfor ikke alltid at samfunnet og omgivelsene vil merke så veldig stor forskjell på den ytre atferden når Guds ord får spire i et menneske. Det er ikke alle som opplever en dramatiske omvendelser. For de fleste skjer Gudsordets virkning mer stillferdig og gradvis. Det begynte med dåpen til å tilhøre Jesus Kristus og tro på ham. Den dagen inngikk Gud en pakt med deg; han gav deg sitt løfte

som han alltid vil stå ved. Den som kanskje siden har levd borte fra Jesus, kan derfor om han kjenner Guds kall, vende tilbake igjen til dåpens nåde.

Vi kan kanskje forestille oss det slik at det såkornet som sås i dåpsbefalingen og vannes i dåpens vann, det spirer og slår rot som finner næring i menighetens fellesskap. Vi er alle døpt inn i dette fellesskapet for å leve der. Her hører vi hjemme. Troen finner næring i forkynnelse, undervisning og liturgi, og utvikler med tiden dype røtter. I fellesskapet får troen varme og omsorg, og det gir vekst. Spirer som står i vinduskarmen om våren strekker seg bestandig etter lyset. Slik også med troens spire, den strekker seg mot lyset og peker mot han som er verdens lys, til et vitnesbyrd for alle.

Kirken er Guds verk, og Guds menighet er jordens største under. I de kristne forsamlingene forkynnes Guds ord, der spirer troen og får næring, der gis den ny kraft ved Herrens bord til å gå ut i hverdagen og bære frukt for Guds rike. Og Gud gir vekst.

Liknelsen om såkornet er samtidig også en fortelling om Jesu komme til vår jord. Det er Jesus som var det såkornet som en gang ble sådd. Som såkornet blir lagt i jorden, ble Jesus lagt i en grav. Som spiren vokste opp og bar frukt og ble til avling, slik var det også med Jesus, han stod opp av graven og gav liv til alle som tror.

Det hele startet med frøet lagt i jorden, med Jesu død og oppstandelse. Det var en liten start. Fra den lille starten med noen få disipler, har kirken bredt seg ut over hele verden og vokst seg stor. Jesus sammenlikner denne lille starten i neste liknelse med et sennepsfrø. Det ble regnet som det minste frøet. Fra det lille utgangspunktet vokser det seg stadig større. Fuglene bygger rede i grenene, trolig et bilde på at også hedningefolkene, som vi tilhører, får være med sammen med jødene. Treet vokser opp og blir større enn alle andre hagevekster. I dag er kirken tallmessig stor og strekker seg ut over hele verden. Det som startet så smått, det ble til noe stort takket være en fenomenal spirekraft.

Slik er det med Gud rike. Det kom nær i vår verden med Jesus. Det fremtrer mest i det stille og skjulte, men det vokser på verdensbasis inntil Jesu gjenkomst. Da skal det bli synlig for alle og enhver. – Dets gåte er et guddomsord som skaper hva det nevner. Ord som leses og tales, vann som øses over et hode, brød og vin som deles og mottas, nådemidler som er bærere av det evige liv. Skrøpelige og feilende mennesker er samlet om livet fra Gud. Ved nådemidlene går Guds rike fram.

Så derfor kjære menighet; ha tro til Gud, han som virker i oss med sin kraft, og kan gjøre uendelig mye mer enn alt det vi ber om og forstår, ham være ære i menigheten og i Kristus Jesus gjennom alle slekter og i alle evigheter! (Ef 3,20f.) Amen.